

SO LEINGI BRÚK ER FYRI HJÁLP ER EISINI BRÚK FYRI LIONS

– Tað er ógvuliga spennandi og áhugavert at sleppa at gera ein mun í samfelagnum, tí hesi 50 árini hevur Lions Club Tórshavn verið við til at savnað inn eina rúgvu av pengum, sum allir eru latnir útaftur til alskyns góð endamál, sigur Niels Nattestad, ið sjálvur hevur 30 ár á baki sum limur í Lions

HILMAR JAN HANSEN

Tá eg í 1987 varð spurdur, um eg vildi koma upp í Lions, tók eg ikki av beinanvegin. Eg minnst, at eg hevði onkrar fordómar um, at tað vóru bara stjórar av ymiskum slagi, yvirlæknar, heilsølumenn og sovorðnir, sum vóru við í Lions, og tí hevði eg sum bara ein vanligur lærari einki at gera har. »Hatta eru tey finu fólkin í Havn«, minnst eg, at eg hugsaði.

Soleiðis greiðir Niels Nattestad, vanligi róptur Natti, frá sínum fyrsta sambandi við Lions Club Tórshavn, sum í morgin hátíðarheldur sín 50 ára dag við móttøku í Müllers Pakkhúsi millum klokkan 14 og 16 og veitslu fyri limum og innbodnum um kvøldið.

Vit sita í hugnaligu loftsstovuni í heiminum, sum hann og konan, Oddvá, hava í Birnugøtu ovarlaga í Havnini, og úr hesum høgá stovuvindeyganum sæst oman yvir tað nógva av Havnini.

– Eg visti tað um Lions, sum tey flestu mundu vita, at klubburin skipaði fyri tónadansi í gamla kommunuskúlagarðinum og eisini hevði fiskikappingina »Hvør fjøl á flot«. Eisini visti eg um onkran, sum var limur, men nógva meira enn tað var tað ikki, so eg sá slett ikki meg sjálvan sum ein møguligan lim, sigur hann.

Natti og Oddvá Nattestad í hugnaligu loftsstovuni við útsýni yvir Havnina. Hann heldur í búmerkinum hjá norðurlenska samstarvsráðnum í Lions Club, sum hann fekk broytt, so eisini føroyska, grønlenska og álendka flaggið sluppu upp í part

MYND: HILMAR JAN HANSEN

– Men Heðin Mortensen, sum bað meg um at koma uppí, gekk á meg, so eg at enda boygdi meg og tók av, eftir at Oddvá og eg høvdu tosað saman um tað. Tað er jú soleiðis við Lions, at har kanst tú ikki melda teg inn, men mást verða biðin um at koma uppí, so í 1987

bleiv eg sum 40 ára gamal limur í Lions Club Tórshavn, og har havi eg so verið síðani.

Oddvá, sum akkurát hevur skont okkum ein góðan kaffimunn og sett eitt fat við heimabakaðum á litla sofuborðið, minnst eisini hvussu tað var, tá Natti fekk fyrri-

spurningin:

– Ja, hann var eitt sindur skeptiskur, tí hann helt seg ikki passa inn, men eg helt hinvegin, at tá hann nú var spurður og talan var um ein felagsskap, ið hjálpir øðrum, skuldi hann royna. Var tað einki fyri hann, kundi hann bara

fara útaftur, sigur Oddvá, ið eisini sjálv beinanvegin fall øgiliga væl til sum »lionessa«, ið kvinnurnar hjá Lions-monnunum verða róptar.

– Eg fann skjótt útav, at eg fekk nógvar vinkonur, tí har kom eg at kenna nógvar aðrar kvinnur, sum eg kanska annars kanska ikki hevði komið at kent, og talan hevur verið um varandi vinarlag, so eg havi eisini altíð kent meg vælkomna í Lions. Ta einu tíðina minnst eg, at nakrar av okkum eisini sjálvar komu saman til hugnakvøld.

Hvørt oyra útaftur

Bæði tvey siga við ein munn, at hesi 30 árini við Lions hava verið øgiliga góð og hava givið teimum hópinn av stórum upplivingum – bæði burturi og heima.

– Fyri tað fyrsta vil eg siga, at tað er ógvuliga spennandi og áhugavert at sleppa at gera ein mun í samfelagnum, tí Lions Club Tórshavn hevur í hesi 50 árini verið við til at savnað inn eina rúgvu av pengum, sum so eru latnir útaftur til alskyns góð endamál, ið bæði fevna um einstaklingar, feløg og onnur, ið hava brúk fyri tí. Til samans er talan um einar ellivu milliónir krónur, vit hava latið øll hesi árini, sigur Natti.

– At vera við í einum felagsskapi av sjálvbodnum monnum, sum arbeiða fyri hesum góða endamáli, hevur verið ógvuliga gevandi fyri